

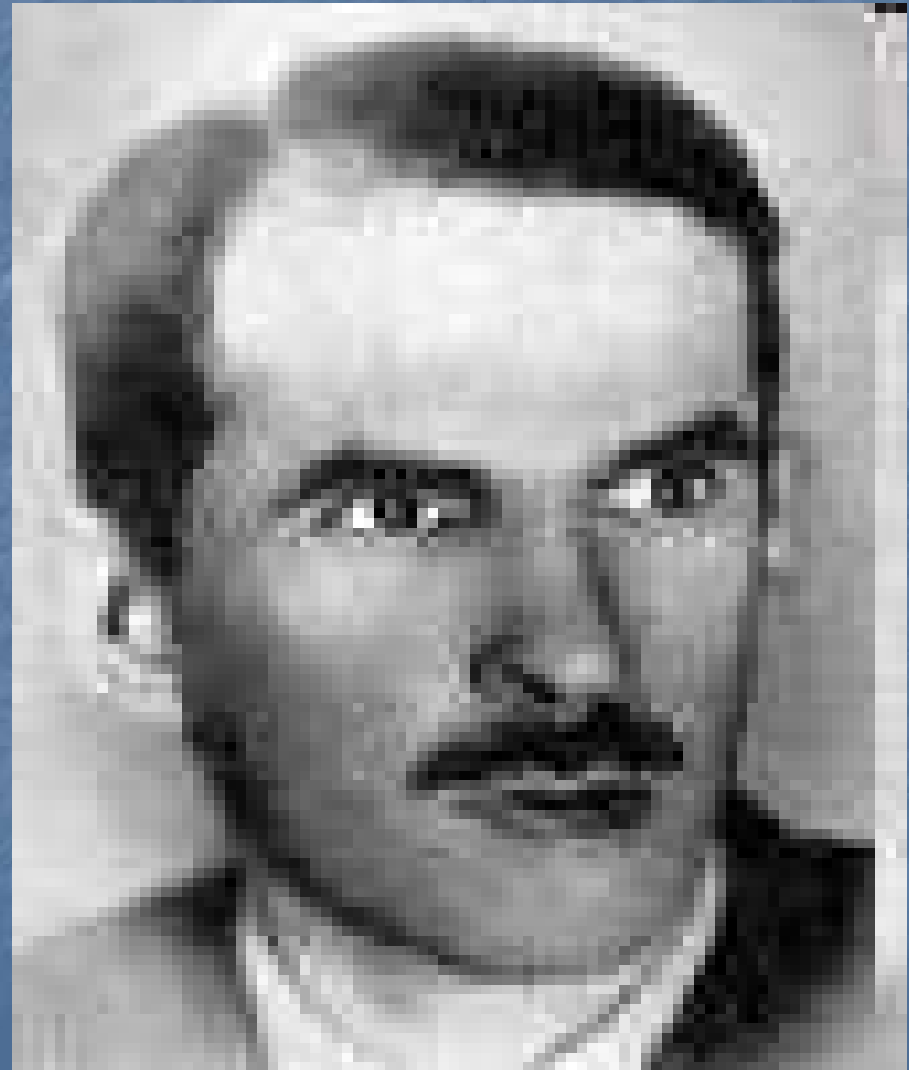
Aleksander Kamiński

Urodził się
28 stycznia 1903 r.
w Warszawie.

Pseudonimy

*Dąbrowski,
Fabrykant,
Faktor,
Juliusz Górecki,
Hubert,
Kamyk,
Kaźmierczak,
Bambaju.*

Ojciec. Jan Kamiński, farmaceuta, rodem z Podlasia, młodo zmarły.

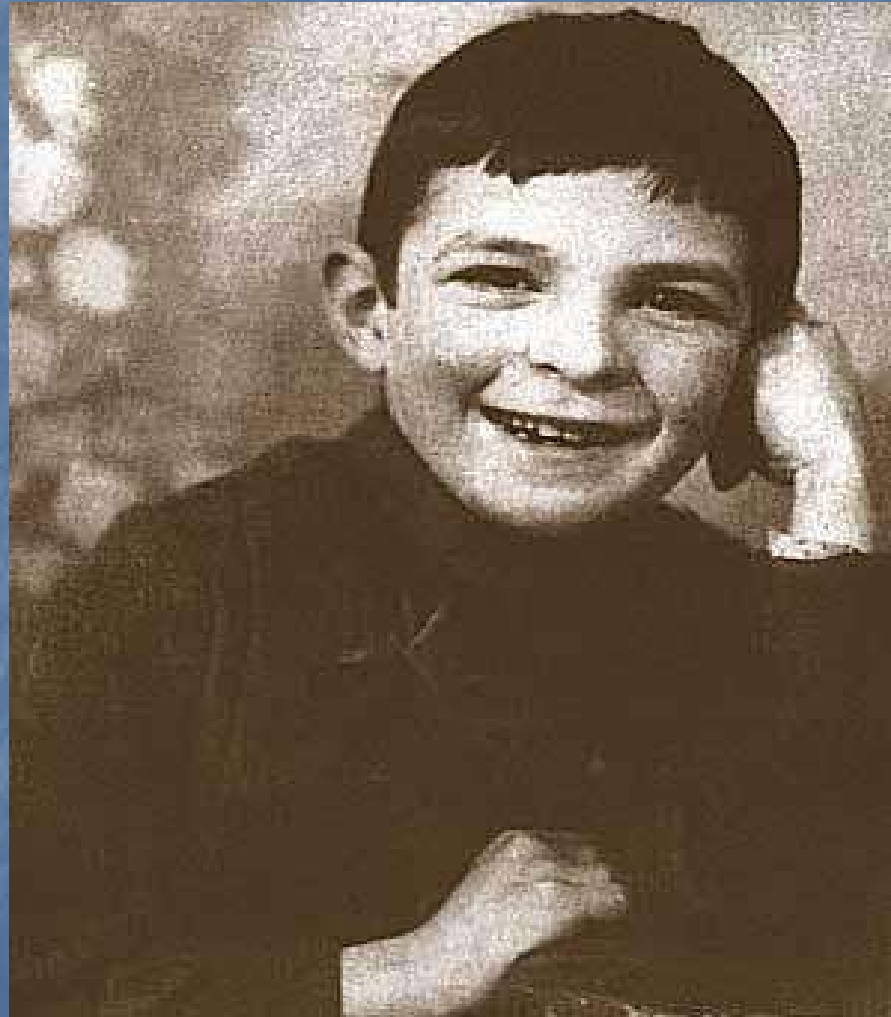
Matka. Petronela z Kaźmierczaków
Kamińska, chłopka spod Łęczycy.

W wieku 2 lat wyjechał wraz z rodzicami do Kijowa, gdzie ukończył 4-klasową rosyjską szkołę powszechną.

Mając 11 lat przeniósł się do Rostowa, a gdy skończył 13 lat – do Humania.

Ostatnie chwile pogodnego
dzieciństwa, Kijów 1910 rok.

Od stycznia 1918 roku był członkiem

1. Męskiej Drużyny Skautowej im.

Tadeusza Kościuszki w Humaniu.

Był tam kolejno zastępowym,

przybocznym, od lata 1919 roku

drużynowym i przybocznym hufca,

a od maja 1920 roku kierował całym

Gniazdem Humańskim.

Od 1918 roku był uczniem polskiej

szkoły średniej w Humaniu.

I Humańska Drużyna Harcerska im. Tadeusza Kościuszki. Piętnastoletni Kamiński (trzeci z prawej w drugim rzędzie). 24 stycznia 1918r.
Rozpoczął służbę skautową, która będzie trwać 60 lat.

Humań, rok 1919. Harcerski obóz roboczy. Kamyk dźwiga wiadro.

Obóz harcerski na Stacji Doświadczalnej Rolniczej pod Humaniem. Siedzą pierwsi z prawej dozgonni przyjaciele: Oskar – hufcowy i Kamyk – drużynowy.

Zbiórka humańskiego Gniazda. Kamyk klęczy pierwszy z lewej.

Powraca do kraju w marcu 1921 roku.

Kontynuuje naukę w Gimnazjum Kazimierza Kulwiecia w Warszawie, otrzymując w czerwcu 1922 roku świadectwo dojrzałości.

Następnie rozpoczął studia historyczne na Uniwersytecie Warszawskim. W styczniu 1928 roku uzyskał dyplom magistra.

Kamyk u progu „pierwszej wiosny na kochanej
ziemi polskiej”. Na furażerze – lilijka, na piersi pod
sercem – krzyż harcerski.

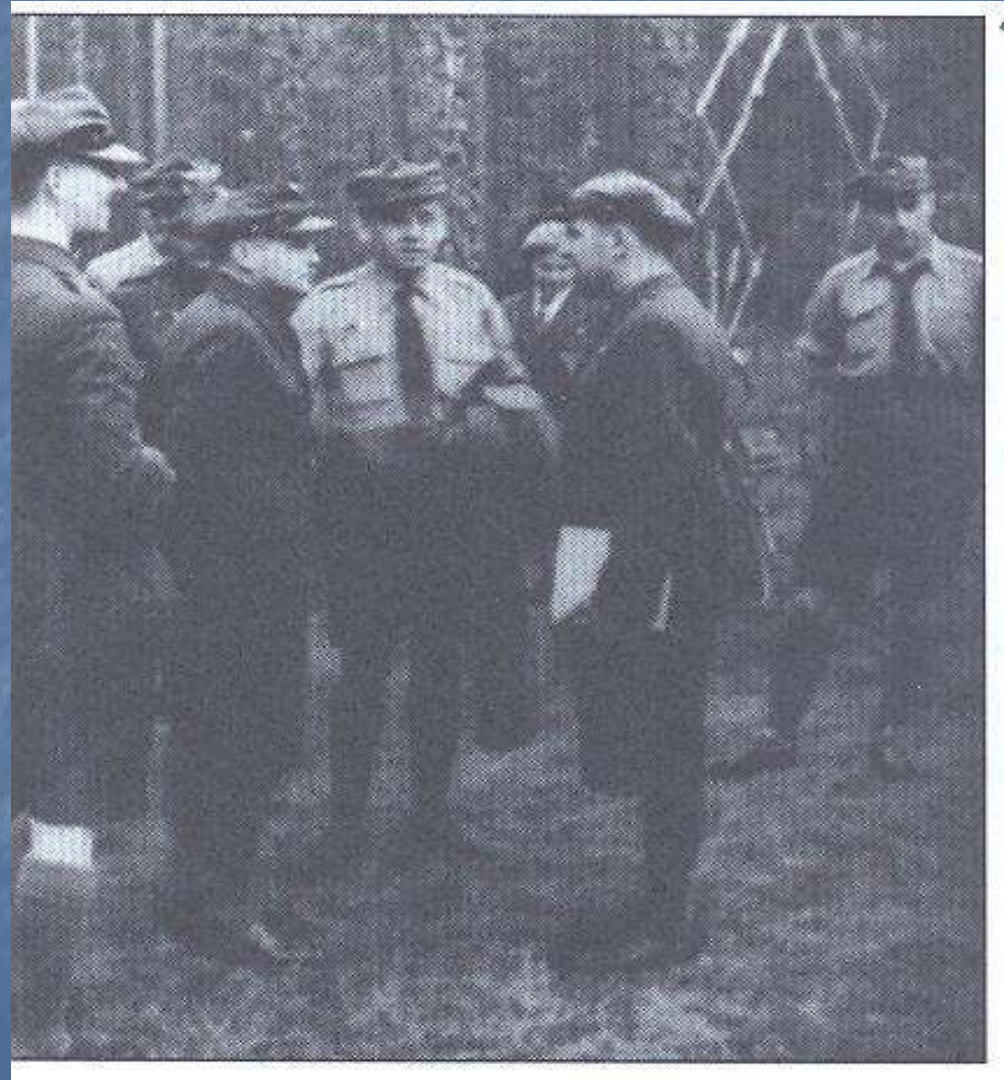
Pruszków pod Warszawą. III Pruszkowska Drużyna im.
Tomasza Zana. I zastępca komendanta hufca – Aleksander
Kamiński, od 1926 roku - harcmistrz

Rok 1927. Rada Hufca Pruszkowskiego. Kamyk siedzi pierwszy od lewej.

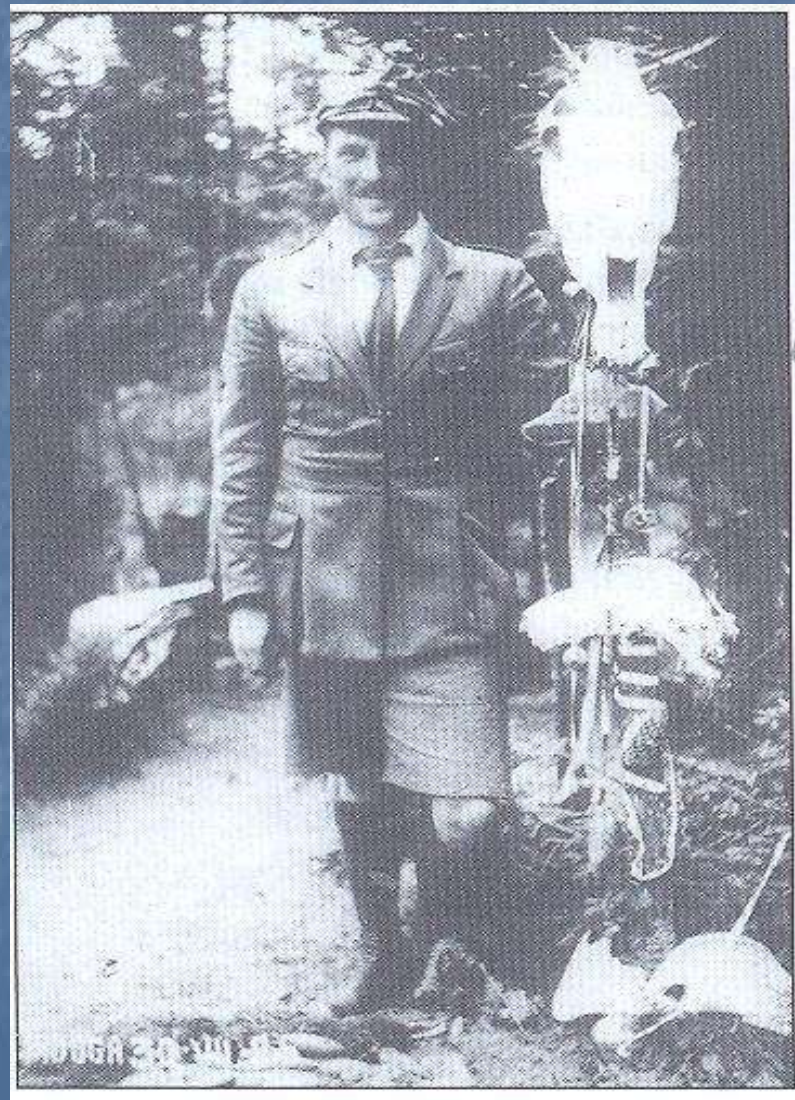
Komendant Międzynarodowego Kursu Instruktorów Zuchów
w Spale – 1935 rok – hm. Aleksander Kamiński przed
frontem dostojnych wizytatorów.

Powrót do Pruszkowa i harcerskiej wiary w bursie.

Aleksander Kamiński po powrocie do Polski rzuca się w wir prac harcerskich. Obóz nad Wigrami.

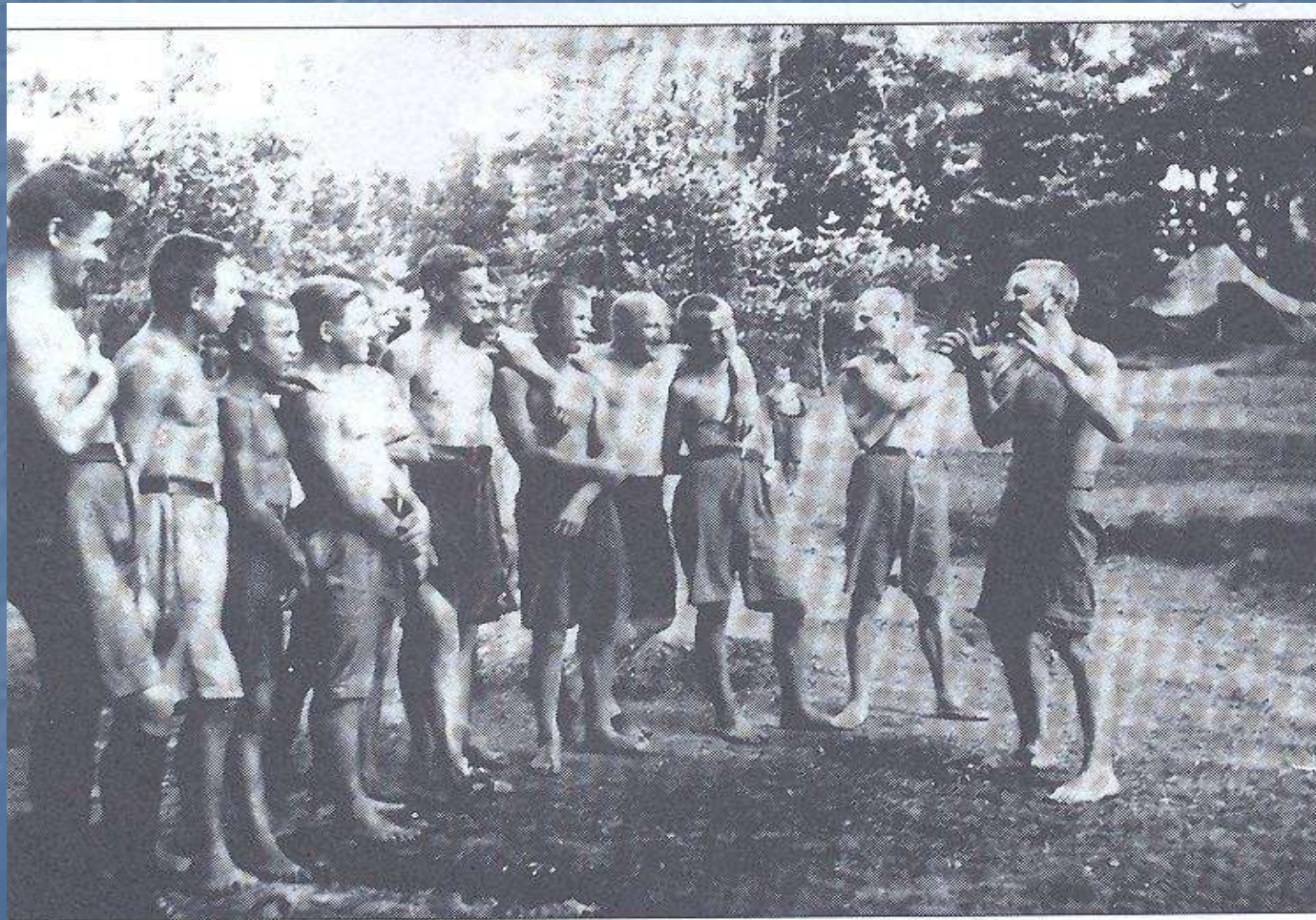
Aleksander Kamiński – komendant Chorągwi Mazowieckiej
ZHP. Posiada „cudowny dar ujmowania serc”.

Wigry 1926. Kamyk w rogatywce.

„Potrafił bajać i stwarzać niesamowity nastrój”.
Bambaju na obozie harcerskim.

Kamyk ma 27 lat. Pełnia działań harcerskich, acz mina mroczna, bo czeka już powołanie do wojska.

Kamyk w Nierodzimiu na Śląsku
Cieszyńskim – siedzi czwarty od
prawej, obok żona.

Aleksander Kamiński z córką-jedynaczką Ewą.
Radosne lata w Górkach Wielkich koło Skoczowa.

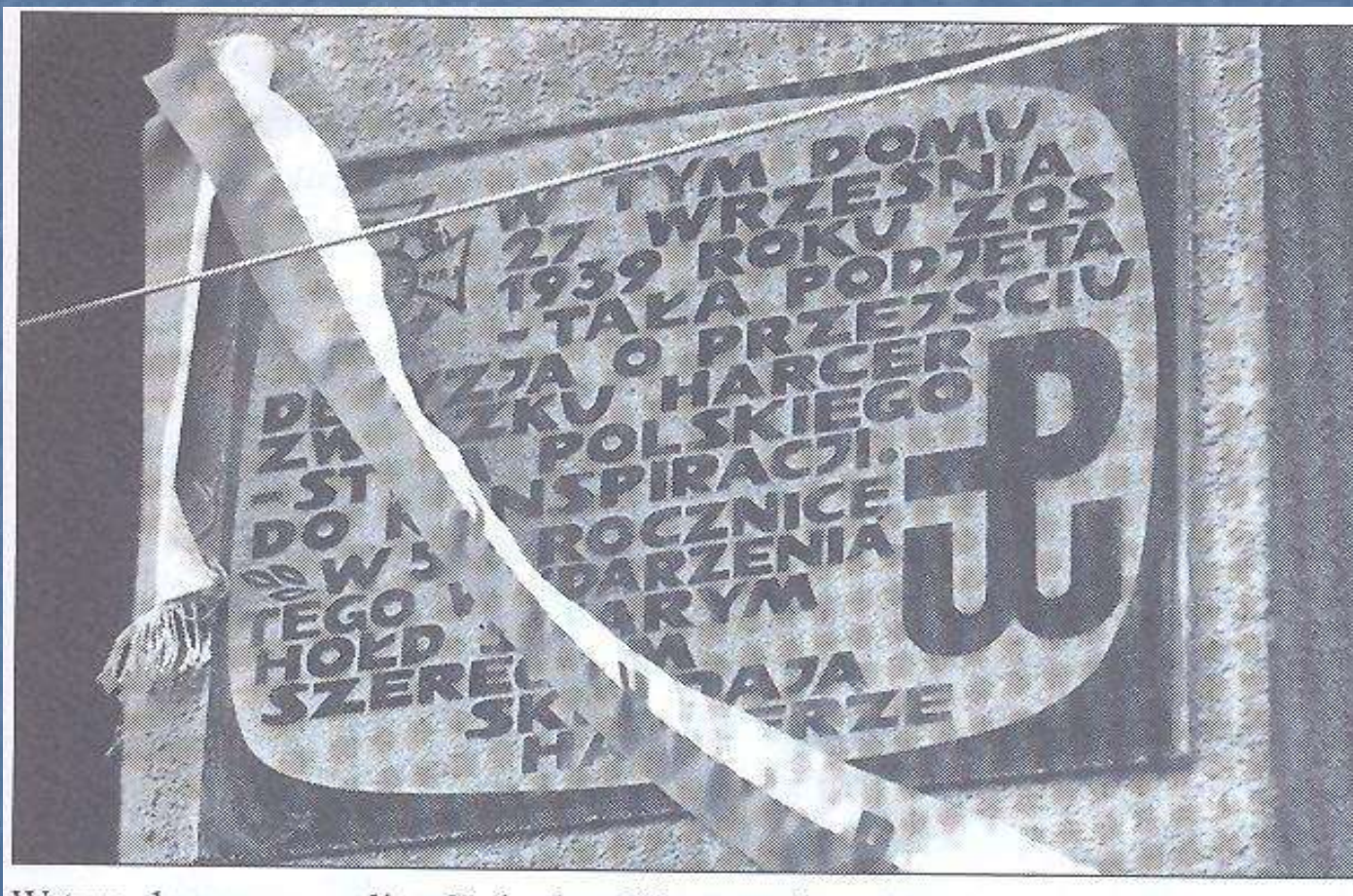

Aleksander Kamiński – przekonany o potrzebie walki ze złem i pełen wiary w harcerskie ideały.

- Po wybuchu wojny ewakuowany we wrześniu 1939 roku ze Śląska.
- Około 12 września 1939 roku przybył do Warszawy i wszedł w skład Komendy Pogotowia Harcerzy.
- Od 5 listopada 1939 roku redaktor naczelny „Biuletynu Informacyjnego”

W tym domu przy ulicy Polnej w Warszawie – 27 września 1939 roku instruktorzy harcerscy z druhami Kamińskim podjęli decyzję zejścia ZHP do konspiracji – powstały Szare Szeregi.

Jedna z niezliczonych fałszywych kennkart Kamyka – tę według żony Janiny Kamińskiej miał podczas pisania „Kamieni na szaniec”

„Kto ratuje jedno życie, jakby świat cały ratował”
 Dyplom „Sprawiedliwy wśród Narodów Świata” dla
 Aleksandra Kamińskiego.

- Od maja 1945 do 1950 roku asystent przy katedrach pedagogiki społecznej i pedagogiki ogólnej Uniwersytetu Łódzkiego.
- W 1947 roku uzyskał stopień doktora filozofii po obronie rozprawy „Metoda harcerska w wychowaniu i nauczaniu szkolnym”.

Maj 1945r. Uniwersytet Łódzki. Kamyk u boku pani profesor Heleny Radlińskiej.

Kamyk w gronie swych studentów, jeszcze z wiarą, że wszyscy znajdą swoją uczciwą drogę... W 1949 roku wyrzucono go z uniwersytetu i harcerstwa.

W najgorszych latach towarzyszy Kamiykowi miłość i opieka żony Janiny i córki Ewy.

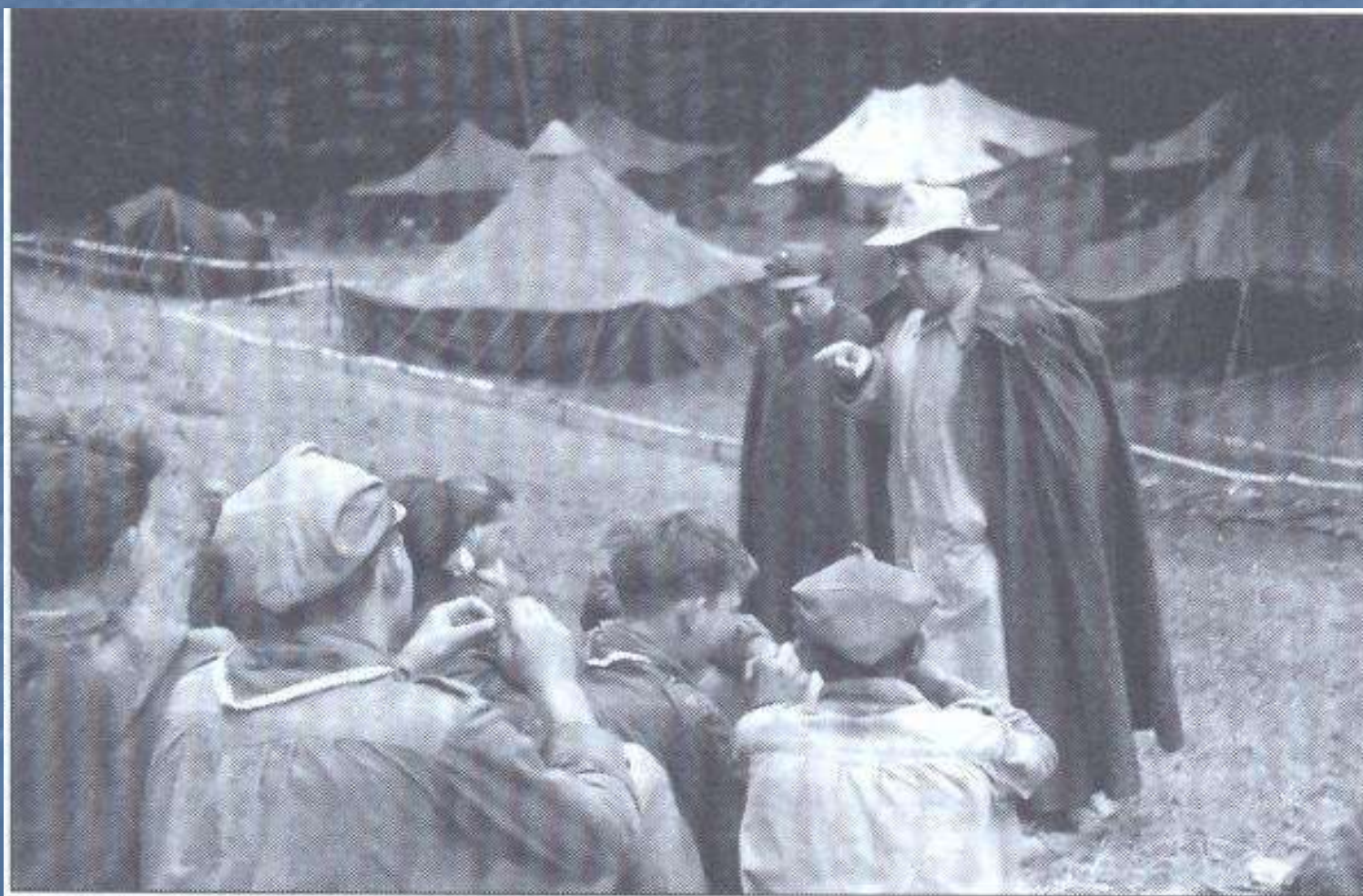

Lato 1957 rok, lasy kaszubskie. Druh Kamiński podpisuje nowe wydanie „Kamieni na szaniec”.

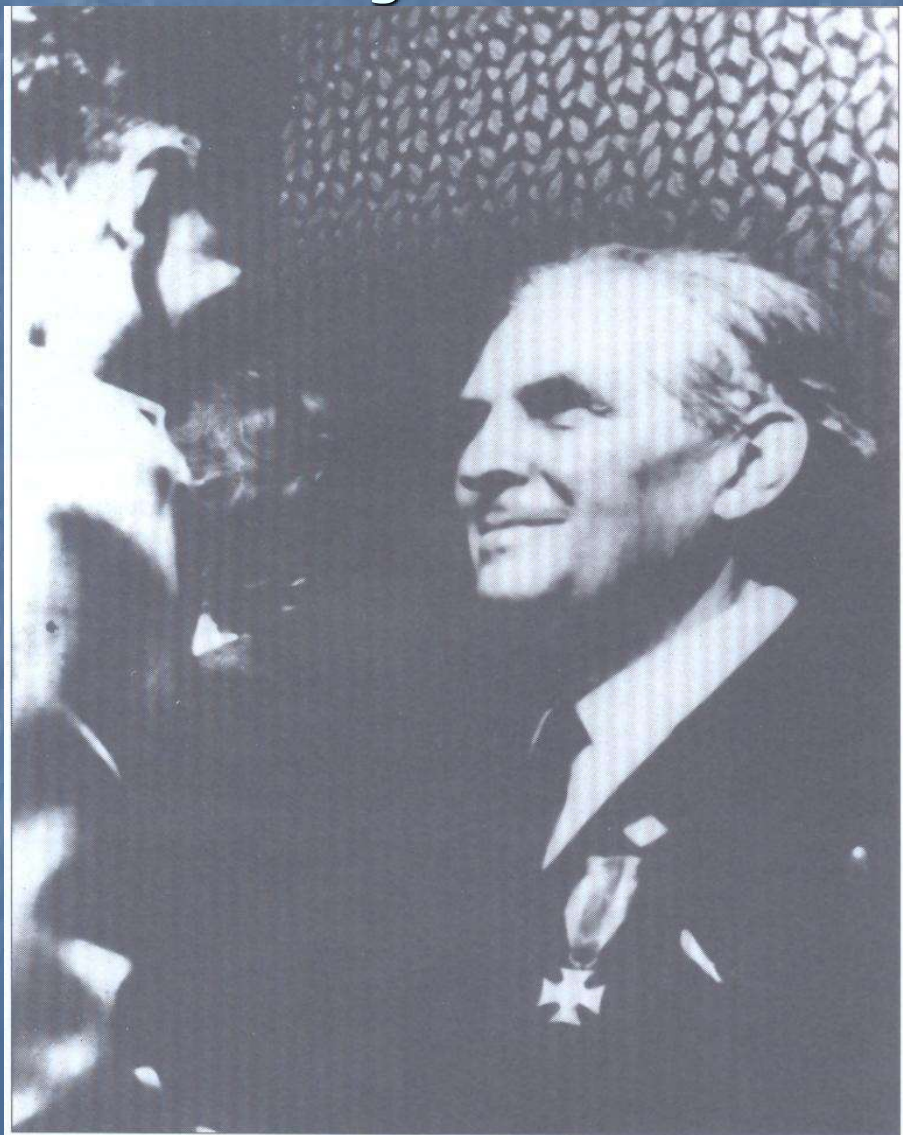

- Do pracy harcerskiej powraca w 1956 roku.
- Został wybrany Przewodniczącym Naczelnej Rady Harcerskiej. Stanowisko to pełnił niespełna półtora roku.

1 stycznia 1958 rok. Przewodniczący ZHP Aleksander Kamiński powraca do harcerzy polskich.

W 70 rocznicę urodzin, po 55 latach najofiarniejszej pracy
harcerskiej, druh Aleksander Kamiński otrzymuje Krzyż
Zasługi dla ZHP.

Łódź, styczeń 1973 rok, siedemdziesięciolecie. Kamyka otaczają najbliżsi jego bohaterów: siostra Zośki – Anna Zawadzka i siostra Alka – Maryla Dawidowska – Strzemboszowa.

Od kwietnia 1962 roku Kamyk kieruje katedrą Pedagogiki Społecznej Uniwersytetu Łódzkiego, od marca 1969 roku jako profesor nauk humanistycznych

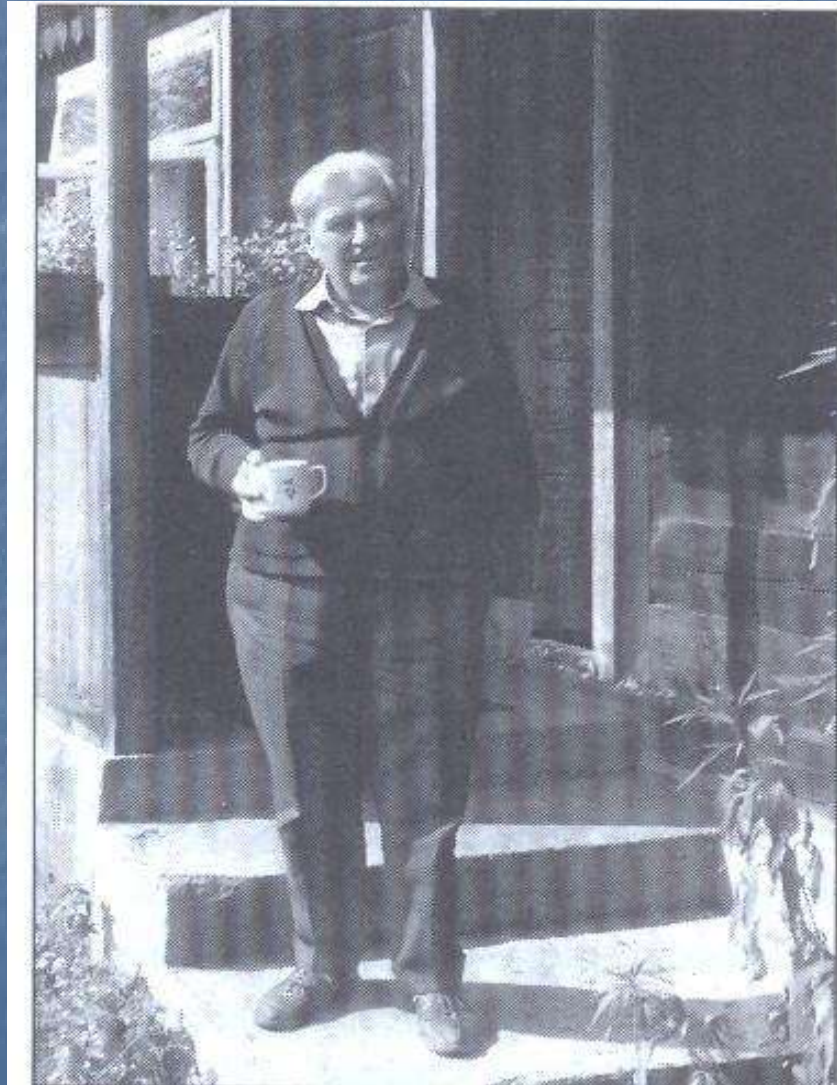
Byli szczęśliwcy, którym stronice „Kamieni na szaniec” czytywał sam Autor.

Profesor Aleksander Kamiński - autor 239 prac,
ponad 300 artykułów i recenzji.

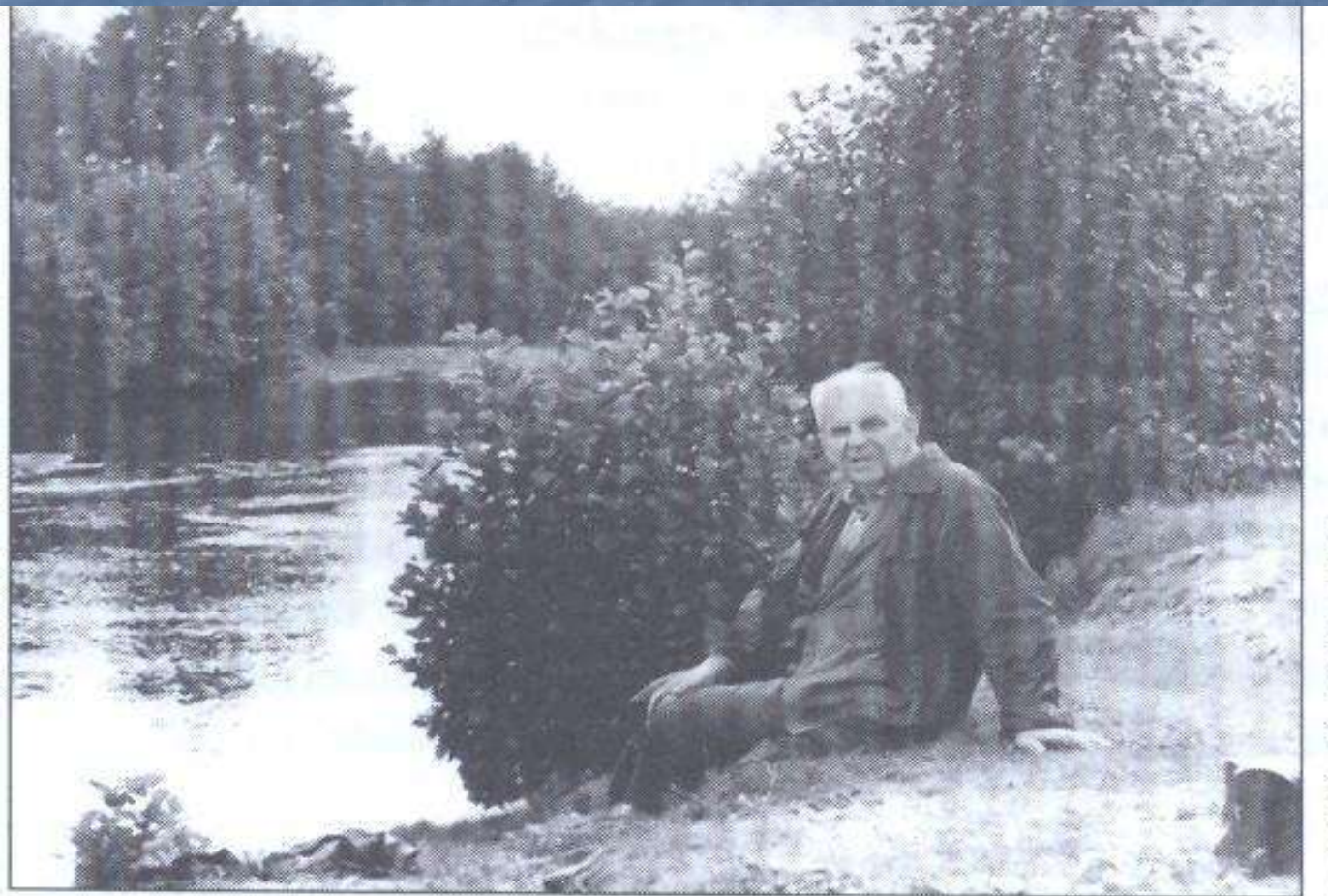
Od 1 października 1973 roku rozpoczyna okres emerytalny.

„Chodzę jak w młodości nad Wigrami, nie upokarza mnie moja otyłość ani brak opalenizny. Dwa razy dziennie kąpię się w strumyku.”

„Cieszę się bardzo pięknym latem, zielenią, ptakami, pszczołami, barwami kwiatów...”.

Szczawnica 1964 rok. Radosne wakacje z córką Ewą i wnuczką Anią, którą wprowadza w umiłowany świat przyrody polskiej.

Ewa Kamińska-Feleszko z mężem Kazimierzem – harcerzem
oraz trójką dzieci: Anną, Katarzyną, Wojciechem.

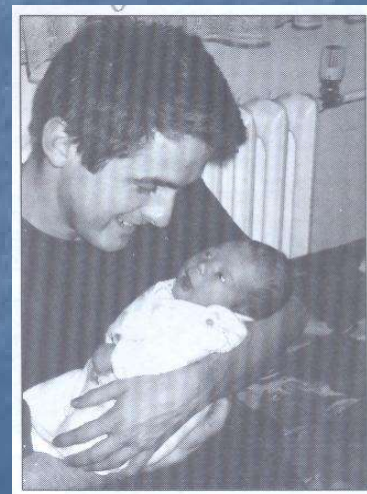
Ewa i rodzina. Świątelnik Nieszawski, 1951. Zdjęcie: J. K. [nieczytelne]

Wnuki Kamyka.

Kasia Hanke – prowadzi stadninę koni na Mazurach, ukończyła studia zootechniczne.

Anna Badyoczek z mężem Markiem mieszka w Teksasie – ślawistka.

Wojciech Feleszko – był drużynowym w Hufcu Żoliborz, lekarz pediatra, z synem Kubusiem.

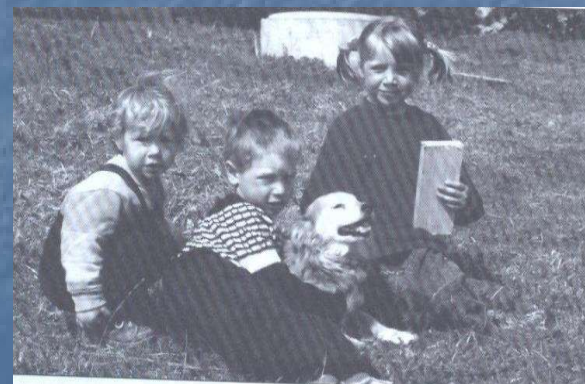
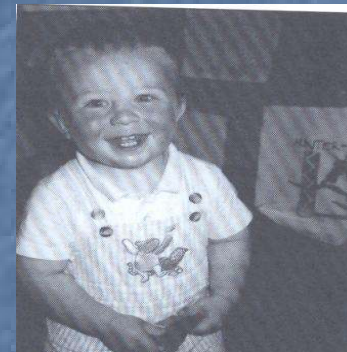
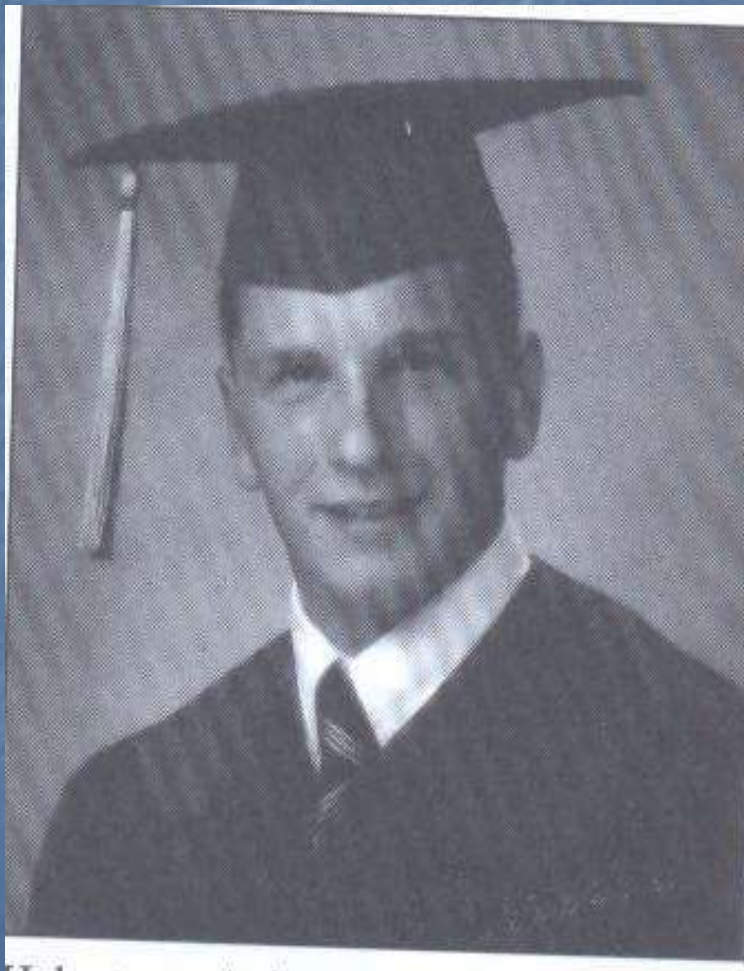

Prawnuki Kamyka.

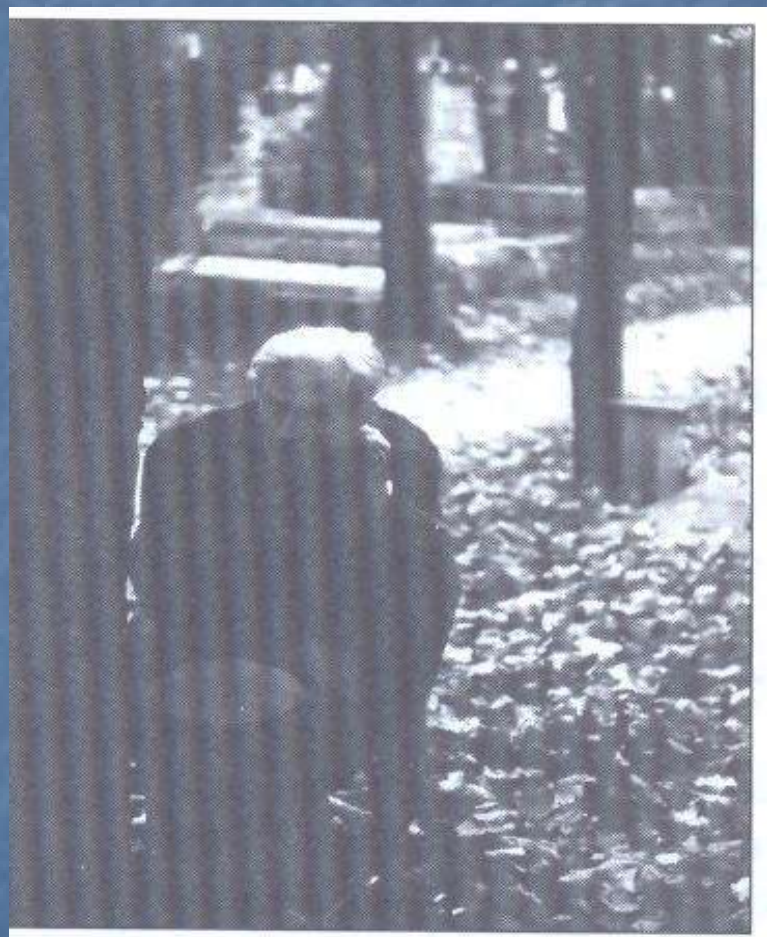
Hubert, syn Anny, studiuje rusycystykę w USA.

Kubuś, syn Wojtka.

Dzieci Kasi: Julia, Mateusz, Zuzanna

Ostatnie zdjęcie Kamyka, pełne refleksji i zadumy.

Żona Aleksandra Kamińskiego, druhna Janina,
witana entuzjastycznie przez harcerzy.

Córka Aleksandra Kamińskiego – profesor doktor
habilitowana Ewa z Kamińskich Rzetelska-Feleszko,
znakomity językoznawca z zuchami. Łódź, 1998 rok.

Aleksander
Kamiński zmarł
15 marca 1978r.
w Warszawie.

Powązki. Grób Aleksandra Kamińskiego i jego żony Janiny.

S. T. P.

ALEKSANDER KAMIŃSKI

HARMISTRZ, EDNIERT AK PROFESOR

P. S. HUBERT JULIUSZ GÓRECKI

AUTOR KSIĄŻKI „KAMIENIE NA SŁABECH”

UR. 29.01.1903 ZM. 15.03.1978

OW

S. T. P.

ś.† P.
ALEKSANDER KAMINSKI
HARCMISTRZ, ZDŁNIERZ AK, PROFESOR
P.S. „HUBERT „JULIUSZ GÓRECKI”
AUTOR KSIĄŻKI „KAMIEŃ NA SZANIEC”
UR. 28.01.1903 ZM.15.03.1978

ś.† P.
JANINA KAMIŃSKA
HARCMISTRZYNI, ARCHEOLOG
✦ 21.01.1899 ✦ 26.03.1992
NAJWIERNIEJSZY
PRZYJACIEL I ZONA

BRZANIE

ś p
ALEKSANDER KAMINSKI
HARCMISTRZ, ŻOŁNIERZ AK, PROFESOR
P.S. „HUBERT” „JULIUSZ GÓRECKI”
DOKTOR, KSIAŻKI „KAMIENIE NA ŚLĄNIEC”
UR. 28.01.1903 ZM.15.03.1978

ś p
JANINA KAMIŃSKA
HARCMISTRZYNI, ARCHEOLOG
21.01.1899 + 26.03.1992
NAJWIERNIEJSZY
PRZYJACIEL I ŻONA

A my kochany Kamyku obiecujemy Ci, że iść
będziemy trudną polską drogą, całym życiem...

ROZPALAMY ZNICZ
NASZEJ ŻYCZLIWEJ PAMIĘCI

Zespół Szkół nr 8 w Lublinie
Szkoła Podstawowa nr 39 - im. Aleksandra Kamińskiego
Gimnazjum nr 25 - im. Szarych Szeregów

Testament Aleksandra Kamińskiego

„Jeżeli mam swe życzenia przekazać młodym
Dnia dzisiejszego – tym, którzy mnie rozumieją
To nade wszystko życzę, aby coraz silniej odczuwali
Smak „dawania”, a coraz słabiej smak „brania”.
Dawania bliskim i dalekim, znanym i nieznanym,
Żyjącym i tym, którzy żyć będą kiedyś.
W „dawaniu” bowiem rośnie prawdziwa radość życia”.

Najpopularniejsze książki Aleksandra Kamińskiego

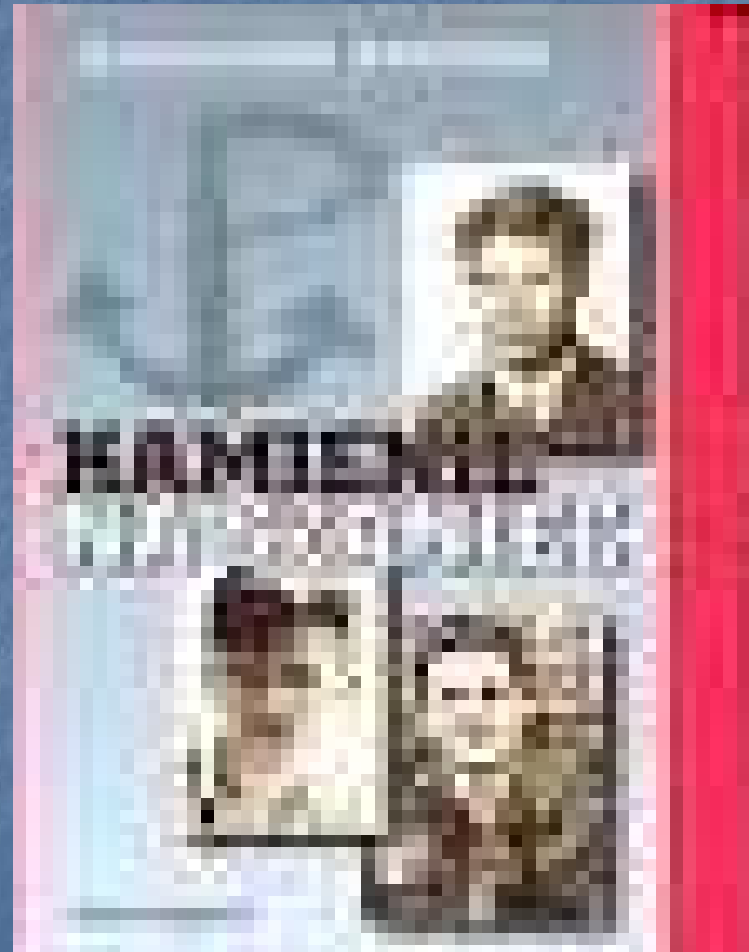
Antek Cwaniak

Książka opisuje przygody młodego zuchmistrza (wodza zuchów) Antka, który otrzymał odpowiedzialną misję założenia nowej gromady i uczy się pracować z zuchami. Ta gromada istniała kiedyś naprawdę, a jej przygody barwnie opisał Aleksander Kamiński.

Kamienie na szaniec

Jest to opowieść o Alku, Rudym, Zośce i kilku innych cudownych ludziach, o niezapomnianych latach 1939-1943, o czasach bohaterstwa i grozy.

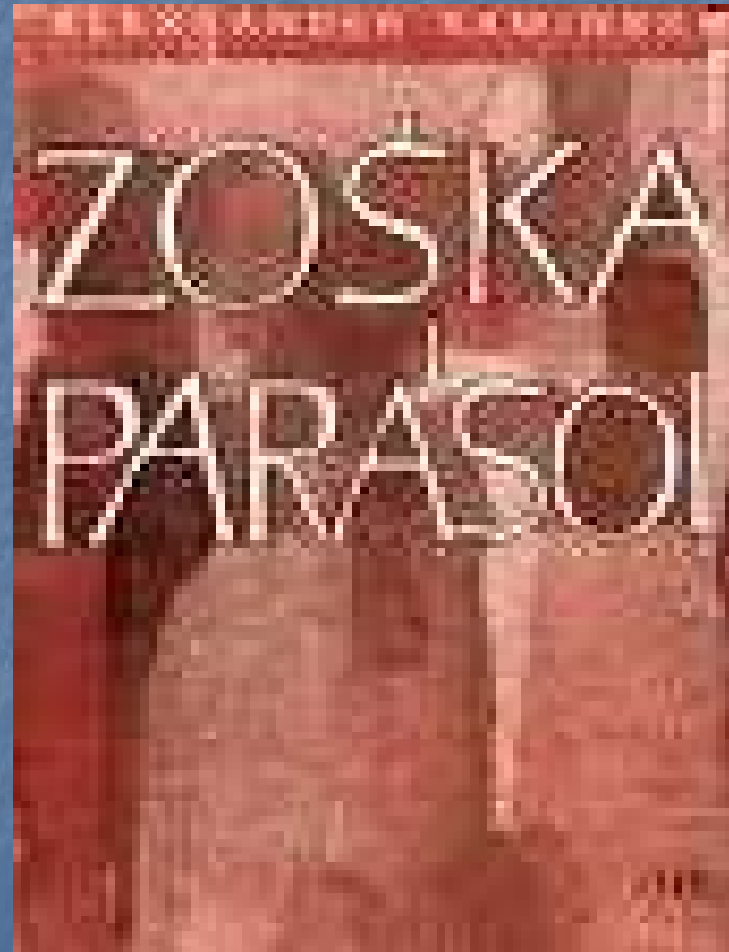

Okładka pierwszego wydania najświetniejszej
książki Aleksandra Kamińskiego

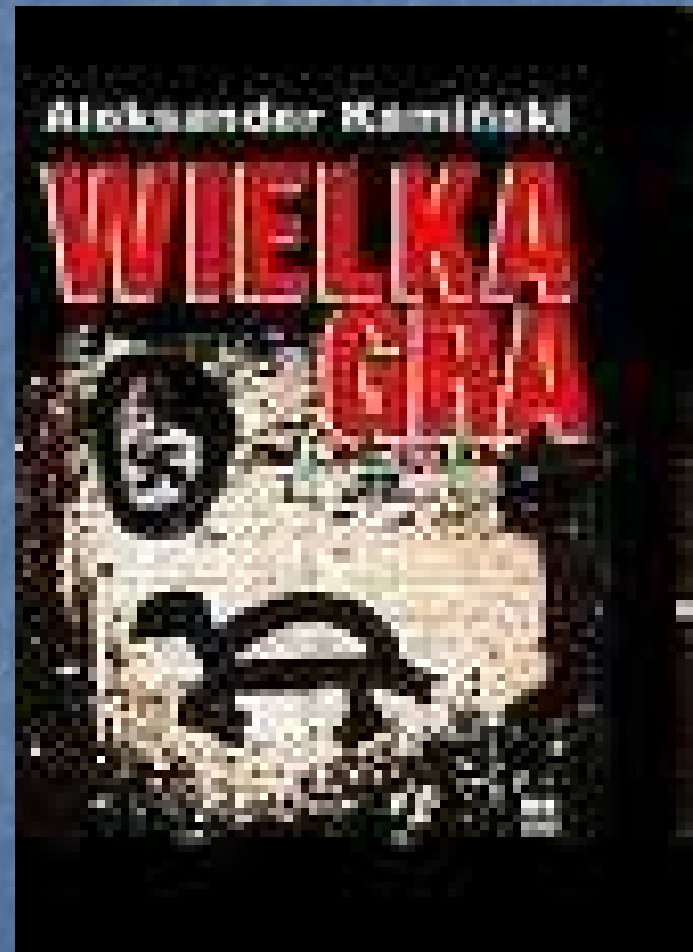
Zośka i Parasol

Autor prowadzi swoich bohaterów – spadkobierców ideałów „Kamieni na szaniec” - przez barykady powstańcze. Spotykamy na kartach najświetniejsze postacie Szarych Szeregów.

Wielka Gra

Jedyna książka skonfiskowana przez Komendę Główną AK, która uznała, że owe vademecum konspiracji zbyttnio ujawnia metody tajnej pracy.

Myśli Aleksandra Kamińskiego

„Nie w tym jest wart człowiek, co przemyślał i co przeżył, ale co zrobił dobrego na świecie”

„Życie tylko wtedy jest coś warte i tylko wtedy przynosi radość – jeżeli jest służbą”

Myśli Aleksandra Kamińskiego

„Bądźmy dzielni na co dzień. Dzielność jest fundamentem charakteru”

„Staraj się być odważnym, silnym, prawdomównym, sprytnym, zręcznym – jednym słowem staraj się być dzielnym”

Wykonanie:

Klub Miłośników Szarych Szeregów
pod kierunkiem Beaty Daniewskiej